

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»

Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України

Збірник наукових
праць
Випуск 41

м. Івано-Франківськ, 2016

ББК 67.9 (4Укр)

А 43

Редакційна колегія: д.ю.н., проф. Васильєва В.А. (*головний редактор*), акад. НАПрНУ, д.ю.н., проф. Луць В.В.; акад. НАПрНУ, д.ю.н., проф. Костинський М.В.; акад. АНВШУ, д.ю.н., проф. Дзера О.В.; акад. АНВШУ, д.ю.н., проф. Фріс П.Л.; д.ю.н., проф. Галянич М.К.; д.ю.н., проф. Кобецька Н.Р.; д.ю.н., проф. Стефанчук Р.О.; д.ю.н., проф. Коссаєв М.В.; д.ю.н., проф. Майданік А.Р.; д.ю.н., проф. Марцеляк О.В.; д.ю.н., доц. Віварченко О.А.; д.ю.н., доц. Коструба А.В.; д.ю.н., доц. Махінчук В.М.; к.ю.н., доц. Логвінова М.В.; к.ю.н., доц. Розвадовський В.І.; к.ю.н., доц. Пристаєв Л.Т.; к.ю.н., доц. Багай П.О.; к.ю.н., доц. Козич І.В.; к.ю.н., доц. Яремак З.В.; к.ю.н., доц. Микитин Ю.І. (*відповідальний секретар*).

А43 Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України [текст] : *Збірник наукових статей*. Випуск 41. - Івано-Франківськ : ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 2016. - 160 с.

У збірнику досліджуються актуальні проблеми державного будівництва, питання теорії та історії держави і права, правової реформи в Україні, екології, боротьби зі злочинністю. Вносяться та обґрунтовуються пропозиції щодо вдосконалення ряду інститутів конституційного, цивільного, кримінального та інших галузей права. Для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів, студентів, слухачів, курсантів юридичних інститутів та факультетів, юристів-практиків.

Actual problems in the field of the formation of the Ukrainian State, questions of theory and history of state and law, law reforms in Ukraine, ecology, struggle against criminality are researched in this issue. The propositions on the perfection of some institutions of constitutional, civil, criminal and other spheres of law are submitted and analyzed. Good for scientists, professors, post-graduate students, students of law departments, practising lawyers.

Збірник включений у перелік наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.10.2015 № 1021)

Регістраційне свідоцтво: серія КВ № 16834-5506ПР. Видається з 1996 року.
Адреса редколегії: 76018, м.Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 44а. Юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені В.Стефаника. Тел./факс (0342) 50-87-60.

ISSN 2218-1849

ББК 67.9 (4 Укр)

© Юридичний інститут ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 2016

КОНСТИТУЦІЙНИЙ ЛАД ТА ПРАВА ЛЮДИНИ. ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ТА ФІНАНСОВОГО ПРАВА.

АДМІНІСТРАТИВНЕ СУДОЧИНСТВО

Розвадовський В.І.

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ КОНСТИТУЦІЙНИМ СУДОМ УКРАЇНИ

УДК 342.536.1

Діяльність органів конституційної юстиції історично розпочиналась з права визначення конституційності законодавчого акту. Історично каталог повноважень збільшувався і, на сьогоднішній день, кожна держава при регулюванні функціонування органів конституційної юстиції виходить з індивідуальних пріоритетів. За таких обставин перелік повноважень органів конституційної юстиції може бути універсальним (під юрисдикцію підпадають всі види нормативних актів – закони, акти президента, виконавчої влади, органів місцевого самоврядування – Азербайджан, Таджикистан) або обмеженим (закони, правові акти президента та уряду, міжнародні договори – Грузія, Італія), вичерпним (Вірменія, Молдова), або відкритим (Таджикистан, Узбекистан). В останньому випадку законодавчий орган через зміну звичайного законодавства може надати органу конституційної юстиції нових повноважень. Якщо ж повноваження сформульовані розп'ячено, то ніколи органу конституційної юстиції приходить самостійно, через акти тлумачення, конкретизувати свої права, що, на нашу думку, повинно бути виключено з правової практики.

Для реалізації своїх функцій конституційні суди наділяються певними повноваженнями. В літературі є спроби класифікації їх компетенції. Так, М.А.Никифорова виділяє чотири основні категорії повноважень: 1) контроль за конституційністю нормативних актів; 2) контроль за рішеннями державних органів; 3) розгляд

Круль С.М.

may be accompanied with the victim's injury. The article analyzes the criminological characteristics of robbery with the aim of further investigation of this type of crime.

To achieve this goal the following tasks have been resolved:

- Differentiation of robbery from other offenses;
- Characterization of robbery from the criminological point of view.

According to the current Criminal Code of Ukraine, robbery is the crime of taking the property of another accomplished by violence dangerous for the person's life and health, and threat of such violence. Violence in robbery is characterized by forming a threat to the victim's life or health. Providing forensic characterization of robbery, it should be noted that this crime is the most dangerous mercenary and violent. It infringes on two objects: the life and health of individuals and ownership. With the objective of robbery, it is committed in the form of an attack with an aim of taking the property of another, accomplished by violence dangerous for person's life or health who was attacked or the threat of such violence. Robbery should be understood as a sudden, unexpected, short, aggressive, violent act aimed at the unlawful taking of another's property.

The attack can be both open and secret. Therefore, the knowledge of facts and circumstances that create the environment in which an investigator works, prevailing situation at the time of investigation, helps to determine the tasks for primary solution, select the types of proceedings, consistency and tactics.

Keywords: robbery; criminological characteristics; violence

ЗМІСТ

КОНСТИТУЦІЙНИЙ ЛАД ТА ПРАВА ЛЮДИНИ. ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ТА ФІНАНСОВОГО ПРАВА. АДМІНІСТРАТИВНЕ СУДОЧИНСТВО.....	3
<i>Розвадовський В.І. Особливості реалізації повноважень Конституційним Судом України.....</i>	<i>3</i>
ЦИВІЛЬНЕ ТА СІМЕЙНЕ ПРАВО. ПРОБЛЕМИ ГОСПОДАРСЬКОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА. ПИТАННЯ ЦИВІЛЬНОГО ТА ГОСПОДАРСЬКОГО СУДОЧИНСТВА	16
<i>Пташник І.Р. Трансплантація органів як особливий вид медичної послуги</i>	<i>16</i>
<i>Чмихов Ю.А. Якість надання ріелторських послуг: поняття та критерії</i>	<i>26</i>
ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА. ЗЕМЕЛЬНЕ ТА АГРАРНЕ ПРАВО	35
<i>Данилюк Л.Р. Охорона та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування</i>	<i>35</i>
ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ТА КРИМІНОЛОГІЧНОЇ (ПРОФІЛАКТИЧНОЇ) ПОЛІТИКИ	47
<i>Кернякевич-Танасійчук Ю.В. Завдання кримінально-виконавчої політики України</i>	<i>47</i>
<i>Кравчук Д.Д. Способи злочинного професіоналізму у сфері незаконного використання платіжних карток, пов'язаних із втручанням у роботу банкоматів.....</i>	<i>59</i>

Ключові слова: ріелторські послуги, якість надання ріелторських послуг, результат діяльності ріелтора, критерії оцінки якості ріелторських послуг, конфіденційність, своєчасність, повнота ріелторських послуг.

Чмихов Ю. А. Качество предоставления риэлторских услуг: понятие и критерии.

Статья посвящена исследованию вопроса качества предоставления риэлторских услуг, определению ее как требования законодательства о соответствии действий риэлтора условиям договора о предоставлении риэлторских услуг, выработке критериев оценки качества риэлторских услуг, определению необходимости законодательного закрепления.

Ключевые слова: риэлторские услуги, качество оказания риэлторских услуг, результат деятельности риэлтора, критерии оценки качества риэлторских услуг, конфиденциальность, своевременность, полнота риэлторских услуг.

Chmykhov Y.A. The quality of real estate services: the notion and the criteria.

The article investigates the issue of the quality of the real estate services, defining it as legal requirements concerning the compliance of realtor actions with the contract terms, the development of criteria for quality assessment of the real estate services, the definition of the need of legislative consolidation of the term quality of providing real estate services.

The author concludes that the condition of the quality of real estate services is not an essential component of a subject of agreement on providing real estate services.

The quality of real estate services is determined by conditions of the contract, standard requirements and customer requirements agreed with the executor of the contract about the provision of real estate services.

The quality of services and quality of the result depends on executor (the realtor).

For proper implementation of the obligation of providing the real estate services, the legislation should consolidate the criteria of the quality of real estate services, which should include: privacy and compliance of the contract terms about providing the real estate services.

Compliance with the general rules of ethics during a providing the real estate services related with the activities of realtor as a professional on the real estate services market which is based on the principles of professionalism, cooperation, fair competition, priority the client's interests and non-discrimination of a client.

Keywords: real estate services, the quality of real estate services, the result of a realtor criteria for assessing the quality of real estate services, confidentiality, timeliness, completeness real estate services.

ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНЬОГО СЕРЕДОВИЩА. ЗЕМЕЛЬНЕ ТА АГРАРНЕ ПРАВО

Данилюк Л.Р.

ОХОРОНА ТА ВІДТВОРЕННЯ МИСЛИВСЬКИХ ТВАРИН І СЕРЕДОВИЩА ЇХ ПЕРЕБУВАННЯ

УДК 349.6:639.1:504.062

Постановка проблеми. Відповідно до ч. 1 та ч. 2 ст. 36 Закону України «Про тваринний світ», охорона тваринного світу включає систему правових, організаційних, економічних, матеріально-технічних, освітніх та інших заходів, спрямованих на збереження, відтворення і використання об'єктів тваринного світу. Охорона тваринного світу передбачає комплексний підхід до вивчення стану, розроблення і здійснення заходів щодо охорони та підвищення екологічних систем, в яких перебуває і складовою частиною яких є тваринний світ. Як бачимо, законодавче визначення охорони тваринного світу включає в себе, в тому числі, і заходи, спрямовані на відтворення об'єктів тваринного світу. Разом з тим, потрібно зауважити, що окремого поняття «відтворення тваринного світу» цей Закон не закріплює.

Закон України «Про мисливське господарство та полювання» містить окрему статтю, присвячену заходам і охорони і відтворення мисливських тварин (Стаття 27. Охорона і відтворення мисливських тварин). Згідно з ч. 2 ст. 27 Закону, користувачі мисливських угідь здійснюють комплекс біотехнічних та інших заходів, спрямованих на охорону та відтворення мисливських тварин, збереження і поліпшення середовища їх перебування. Цей ж Закон у ст. 1 біотехнічні заходи тлумачить як комплекс різноманітних господарських робіт, спрямованих на поліпшення умов існування, розмноження та збільшення чисельності мисливських

тварин. Аналогічне поняття біотехнічних заходів запропоновано і в р. 2 Порядку проведення упорядкування мисливських угідь.

У зв'язку з вищенаведеним виникає необхідність у з'ясуванні сутності заходів охорони та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування, співвідношення відповідних заходів між собою, а також їх місця в «ланцюзі» раціонального використання мисливських тварин і середовища їх перебування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Існуючі на сьогодні наукові дослідження та публікації, здебільшого присвячені вивченню змісту заходів охорони та відтворення не мисливських тварин, а тваринного світу цілому, наприклад праці В. І. Книша [1], Л. Д. Нечипорук [2], В. В. Петрова [3], а деякі з них стосуються тільки охорони та відтворення середовища перебування мисливських тварин (мисливських угідь), зокрема праці А. М. Волоха [4], В. В. Овдієнка [5], О. Р. Проціва [6], Х. І. Чопко [7].

Мета статті. Метою цієї статті є дослідження поняття заходів охорони та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування, а також системи відповідних заходів.

Виклад основного матеріалу. Заходи охорони та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування полягають в: 1) охороні, раціональному використанні та відтворенні мисливських тварин; 2) охороні, раціональному використанні та відтворенні середовища їх перебування. Вони можуть здійснюватися як окремі напрями діяльності (щодо мисливських тварин та щодо середовища їх перебування), так і в комплексі (одночасно щодо мисливських тварин і середовища їх перебування).

Пропонуємо розглянути систему заходів охорони та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування дещо детальніше і проаналізувати їх.

1. Упорядкування мисливських угідь.

Згідно з ст. 1 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» та р. 1 Порядку проведення упорядкування мисливських угідь, під упорядкуванням мисливських угідь розуміється науково обґрунтована оцінка та інвентаризація типів мисливських угідь, видового, кількісного та якісного складу мисливських тварин певного господарства або окремого регіону,

розроблення (з урахуванням природних та економічних умов) режиму ведення мисливського господарства з визначенням заходів щодо охорони, раціонального використання, відтворення мисливських тварин, збереження та поліпшення стану угідь.

Безпосередній порядок проведення відповідних заходів регулюється ст. 28 Закону та Порядком. Статтею 28 Закону закріплені положення, які регулюють порядок упорядкування мисливських угідь. Однак, вони мають дуже загальний характер. Зокрема, у ч. 1 ст. 28 йдеться про забезпечення користувачами мисливських угідь їх упорядкування протягом двох років з дня надання таких угідь у користування. Згідно з ч. 2 цієї статті, порядок проведення упорядкування мисливських угідь визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища. Частина 3 – 4 ст. 28 стосуються проектів організації та розвитку мисливського господарства. Так, ч. 3 статті передбачається, що відповідні проекти після їх розроблення погоджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у галузі лісового і мисливського господарства та полювання, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями. Частиною 4 статті визначено, що такі проекти, розроблені відповідно до існуючих на момент їх реалізації вимог, вважаються дієздатними до закінчення строку їх дії за умови відсутності зміни площі та меж мисливських угідь.

2. Визначення в межах мисливських угідь відтворювальних ділянок.

У змісті ч. 1 ст. 27 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» закріплено, що з метою охорони та відтворення мисливських тварин користувачі в межах своїх мисливських угідь виділяють не менш як 20 відсотків площі угідь, на

яких полювання забороняється. Порядок визначення територій для цієї мети встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства. Відповідно до п. 1.3 Порядку визначення територій для охорони та відтворення мисливських тварин (відтворювальних ділянок), відтворювальні ділянки – це частини території мисливських угідь, що визначаються користувачем з метою забезпечення охорони та відтворення мисливських тварин.

Виходячи з положень р. 2 вищезазначеного Порядку, відтворювальні ділянки можуть визначатись одним чи декількома контурами (масивами, урочищами, водоймами тощо) загальною площею не менше як 20 відсотків наданих у користування мисливських угідь. Користувачами мисливських угідь повинна враховуватись міграційна поведінка мисливських тварин з метою формування (створення) відтворювальних ділянок, спільних для двох і більше мисливських господарств (п. 2.1). У залежності від видів мисливських тварин, які перебувають на території мисливських угідь, відтворювальні ділянки можуть бути визначені для окремого виду або групи видів мисливських тварин (п. 2.2). Під відтворювальні ділянки, на термін не менше трьох років, визначаються найбільш сприятливі для охорони та відтворення окремого виду або групи видів мисливських тварин угіддя, які мають добрі кормові та захисні властивості відповідно до Класифікації мисливських угідь за категоріями цінності (класами бонітетів), визначеної пунктом 7 Порядку проведення упорядкування мисливських угідь (п. 2.3). Полювання на території відтворювальної ділянки забороняється. Відстріл та відлов хижих та шкідливих тварин на території відтворювальних ділянок здійснюються у відповідності до вимог статті 33 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» (п. 2.4). Проведення комплексу лісгосподарських та інших робіт власниками або користувачами земельних ділянок на території відтворювальних ділянок узгоджується з користувачем мисливських угідь (п. 2.5). У р. 3 Порядку зазначено, що визначення відтворювальних ділянок погоджується з власником або користувачем земельної ділянки та оформляється наказом користувача мисливських угідь, у якому

вказуються площа угідь, що виділяється з цієї метою, з переліком кварталів, урочищ, водойм тощо, що входять до складу відтворювальної ділянки, детальним описом її меж, видом або групою видів мисливських тварин, для відтворення яких виділяється ділянка, визначається режим охорони мисливських тварин на цій території (п. 3.1). Відмежування територій відтворювальних ділянок проводиться межовими попереджувальними знаками (п. 3.2).

3. Встановлення пропускнуої спроможності мисливських угідь.

В положеннях ч. 3 ст. 27 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» визначено, що користувачі мисливських угідь встановлюють за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, та обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями пропускну спроможність мисливських угідь. Важливо також зазначити, що чинна редакція ст. 1 Закону не містить визначення пропускнуої спроможності мисливських угідь, оскільки воно було виключене Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань мисливського господарства, полювання та рибальства, охорони, використання і відтворення тваринного світу» від 21 січня 2010 р. № 1827-VI. На нашу думку, така ситуація є цілком невиправданою, враховуючи наявність даного поняття у інших положеннях Закону України «Про мисливське господарство та полювання» (наприклад, п. 2, п. 10 ч. 2 ст. 30), а особливо, зважаючи на його практичне існування та застосування. Власне, до внесення змін, у ст. 1 вищезазначеного Закону пропускну спроможність визначали як максимально можливу кількість мисливців, які можуть полювати в один день на певній площі мисливських угідь (з урахуванням чисельності мисливських тварин і необхідності додержання вимог техніки безпеки).

4. Створення сферської служби.

Зокрема, відповідно до ст. 29 Закону України «Про мисливське господарство та полювання», з метою охорони мисливських угідь користувачі угідь створюють сферську службу з розрахунку

не менш як один егер на п'ять тисяч гектарів лісових або десять тисяч гектарів польових чи водно-болотних мисливських угідь.

Щодо таких норм законодавства, то, на нашу думку, абсолютно справедливо зазначає Х. І. Чопко, що велика площа мисливських угідь зумовлює формальну їх охорону, а тому необхідно зробити науково обгрунтовані розробки з приводу закріплення оптимального розміру мисливських угідь за одним егерем [7]. Водночас, О. Р. Проців взагалі вважає, що саме відсутність дієвої мисливської охорони є однією з причин неефективного ведення мисливського господарства [6].

За словами керівника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства, формування дієвої егерської служби та забезпечення належної охорони мисливських угідь є одним із основних обов'язків кожного користувача. Серед причин поганої організації мисливської охорони є збитковість мисливського господарства, що не дозволяє залучати інвестиції та добре утримувати егерську службу. Звідси, значне навантаження угідь на одного егера, низька заробітна плата, правова незахищеність, відсутність матеріального стимулювання в комплексі із поганим матеріально-технічним забезпеченням егерської служби (в першу чергу транспортом, зброєю, засобами зв'язку), що негативно впливає на стан охорони державного мисливського фонду та недопущення браконьєрства [6].

5. Регулювання чисельності диких тварин.

Згідно з ч. 1 ст. 32 Закону України «Про тваринний світ», в інтересах охорони здоров'я і безпеки населення, запобігання захворюванням сільськогосподарських та інших свійських тварин, відвернення заповідання шкоди навколишньому природному середовищу, господарській та іншій діяльності здійснюються заходи, спрямовані на регулювання чисельності окремих видів диких тварин. Відповідно до ч. 4 ст. 32 Закону, регулювання чисельності хижих та шкідливих тварин у порядку ведення мисливського і рибного господарства здійснюється відповідно до Закону України «Про мисливське господарство та полювання», інших нормативно-правових актів.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про мисливське господарство та полювання», регулювання чисельності диких тварин – вилучення (відстріл та відлов) диких тварин, що перебувають у стані природної волі, за умови, що їх чисельність на конкретній території загрожує життю та здоров'ю людей, свійських тварин, завдає значних збитків сільському, лісовому чи мисливському господарству, порушує природний баланс видів, загрожує існуванню інших видів диких тварин. Безпосередньо регулювання чисельності диких тварин здійснюється на основі ст. 33 зазначеного Закону.

6. Селекційні та вибіркові діагностичні відстріли мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи.

Статтею 32 Закону України «Про мисливське господарство та полювання», визначається порядок здійснення селекційних та вибіркових діагностичних відстрілів мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи, які відповідно до ч. 1 цієї статті, в мисливських угіддях проводяться незалежно від строків мисливського сезону працівниками, уповноваженими здійснювати охорону мисливських угідь, за дозволом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, за письмовою заявою користувача мисливських угідь.

Виходячи з ст. 1 Закону України «Про ветеринарну медицину», ветеринарно-санітарна експертиза – комплекс необхідних лабораторних та спеціальних досліджень (вірусологічних, бактеріологічних, хіміко-токсикологічних, патолого-анатомічних, гістологічних, паразитологічних, радіологічних), які проводяться спеціалістами державної служби ветеринарної медицини або уповноваженими лікарями ветеринарної медицини, щодо безпечності продуктів тваринного, а на агропродовольчих ринках – і рослинного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів та кормів, включаючи аналіз виробничої технології та технологічного обладнання щодо відповідності ветеринарно-санітарним заходам.

Згідно з п. 2.1 Інструкції про селекційний відстріл мисливських тварин, селекційний відстріл здійснюється щодо хворих, пораних тварин, старих особин з явними ознаками деградації, дворічного нерозвинутого молодняка, тварин з нехарактерним для виду забарвленням, а при відстрілі самців оленів, лосів, ланей, козуль – особин з недорозвинутими рогами. Відповідно до п. 2.1 Інструкції про вибіркового діагностичний відстріл мисливських тварин для проведення державної ветеринарно-санітарної експертизи, діагностичний відстріл проводиться з метою оцінки епізоотичної ситуації та вивчення стану захворювань серед мисливських тварин.

Згідно з ч. 2 – ч. 4 ст. 32 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» відстріл мисливських тварин у встановлених ветеринарною службою вогнищах сказу та інших небезпечних захворювань здійснюється відповідно до законодавства про ветеринарну медицину. Селекційний та вибіркового діагностичний відстріли мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи здійснюються відповідно до лімітів їх добування. Тварини, добуті протягом мисливського сезону, вважаються добутими в межах ліміту цього мисливського сезону, а тварини, добуті в міжсезоння, – у межах ліміту наступного мисливського сезону.

7. Встановлення обмежень та заборон щодо здійснення полювання.

В даному випадку йдеться про необхідність чіткого дотримання суб'єктами правовідносин використання мисливських природних ресурсів строків полювання (ст. 19 Закону України «Про мисливське господарство та полювання»), заборон щодо здійснення полювання (ст. 20 цього Закону).

8. Встановлення лімітів використання мисливських тварин.

Такі ліміти визначаються у ст. 16 Закону України «Про мисливське господарство та полювання», Інструкції щодо застосування порядку встановлення лімітів використання диких тварин, віднесених до природних ресурсів загальнодержавного значення, Лімітах використання мисливських тварин державного мисливського фонду у сезон полювання відповідного року (затверджуються кожного сезону полювання), Нормах відстрілу інших мис-

ливських тварин, віднесених до державного мисливського фонду, одним мисливцем за день полювання у сезон полювання відповідного року (затверджуються кожного сезону полювання).

9. Встановлення для окремих мисливських угідь статусу мисливських угідь державного мисливського резерву (або запасу).

До мисливських угідь державного мисливського резерву (або запасу), виходячи з ст. 1 Закону України «Про мисливське господарство та полювання», належать мисливські угіддя, які не зарієстровані за певними користувачами або звільнилися за рахунок позбавлення права користування. Однак, заходи охорони та відтворення яких, а також заходи охорони та відтворення мисливських тварин на яких продовжуються здійснюватися, зокрема, безпосередньо центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства.

10. Діяльність державної лісової охорони та її посадових осіб.

Відповідно до п. 1 Положення про державну лісову охорону, державна лісова охорона діє у складі Держлісагентства, Республіканського комітету Автономної Республіки Крим з питань лісового і мисливського господарства, обласних управлінь лісового та мисливського господарства і підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Держлісагентства та має статус правоохоронного органу.

Згідно з п. 7 Положення, посадові особи державної лісової охорони відповідно до покладених на неї завдань наділені переліком прав, які, в тому числі, пов'язані з охороною та відтворенням мисливських тварин і середовища їх перебування.

11. Встановлення дозвільно-договірного порядку набуття прав на використання мисливських тварин і середовища їх перебування.

12. Механізм застосування санкцій юридичної відповідальності за порушення законодавства у сфері використання мисливських природних ресурсів.

13. Здійснення інших заходів, визначених розділом IV Закону України «Про тваринний світ» («Охорона тваринного світу») та спрямованих на охорону та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування, а також й іншими нормативно-пра-

вовими актами. Наприклад, Законом України «Про захист тварин від жорстокого поводження» (розділ III «Правила поводження з тваринами, що виключають жорстокість»), ЗК України (розділ VI «Охорона земель»), Законом України «Про охорону земель» (розділ IV «Система заходів у галузі охорони земель», розділ VI «Охорона земель при здійсненні господарської діяльності»), ЛК України (глава 8 «Лісовпорядкування», глава 12 «Зміст та основні вимоги щодо ведення лісового господарства», глава 14 «Відтворення лісів», глава 16 «Охорона та захист лісів»), ВК України (розділ IV «Охорона вод»), Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» (ст. 1 (Завдання законодавства про охорону навколишнього середовища), ст. 3 (Основні принципи охорони навколишнього природного середовища)).

Висновки. Отже, охорона мисливських тварин і середовища їх перебування – це система заходів правового, економічного та організаційного характеру, які спрямовані на захист, збереження, раціональне використання та відтворення мисливських тварин, середовища їх перебування, з метою забезпечення природного балансу у тваринному світі та навколишньому природному середовищі в цілому, збереження можливості подальшого використання їх та їхніх корисних властивостей. Відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування ми розуміємо як один із заходів їх охорони, який спрямований на відновлення, зокрема, підвищення кількісних та покращення якісних характеристик мисливських тварин, середовища їх перебування, з метою забезпечення природного балансу у тваринному світі та навколишньому природному середовищі в цілому, збереження можливості подальшого використання їх та їхніх корисних властивостей.

Заходи охорони мисливських тварин і середовища їх перебування є основними в системі заходів забезпечення раціонального природокористування. Разом з цим, слід відзначити і особливе місце заходів відтворення в «ланцюзі» раціонального використання мисливських тварин і середовища їх перебування, який виглядає наступним чином: охорона – раціональне використання – відтворення. Тобто, заходи відтворення належать до заходів охорони, але, водночас, можуть мати і самостійний характер. За-

ходи охорони та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування мають спільну мету, а саме: 1) забезпечення природного балансу у тваринному світі та навколишньому природному середовищі в цілому; 2) збереження можливості подальшого використання мисливських тварин мисливських тварин і середовища їх перебування та їхніх корисних властивостей. Очевидно, що такі заходи є нерозривно пов'язаними та взаємодоповнюючими.

1. Книш В. І. *Адміністративно-правова охорона тваринного світу та роль мисливців у її здійсненні: дис. на здобуття наукового ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право»* / Книш Валентин Іванович. – Х., – 2007. – 192 с.
2. Нечиторук Л. Д. *Еколого-правове регулювання раціонального використання об'єктів тваринного світу: дис. на здобуття наукового ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право»* / Нечиторук Любов Дмитрівна. – К., 2009. – 198 с.
3. Петров В. В. *Правовая охрана природы в СССР: Учебник.* – М.: Юрид. лит., 1984. – 384 с.
4. Волох А. М. *Проблеми управління ресурсами мисливських тварин в Україні* / А. М. Волох // *Збірник матеріалів II-го Всеукраїнського з'їзду екологів з міжнародною участю [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eco.com.ua/sites/eco.com.ua/files/lib1/konf/2vze/zb_m/0057_zb_m_2VZE.pdf.*
5. Овдієнко В. В. *Правове регулювання мисливства в Україні: дис. на здобуття наукового ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; природоресурсне право»* / Овдієнко Володимир Володимирович. – Х., 2014. – 211 с.
6. Проців О. Р. *Аналіз законодавчої бази мисливського господарства України та розробка покращених пропозицій* / О. Р. Проців // *Заключний звіт в рамках виконання програми ENPI Флег-II (м. Львів, квітень-червень 2014).* – Львів, 2014. – с. 73.
7. Чопко Х. І. *Еколого-правові заходи зі збереження видової та популяційної чисельності диких тварин* / Х. І. Чопко // *Право і суспільство.* 2013. – № 6-2. – С. 179-181.

Данилюк Л. Р. *Охорона та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування*

В цій статті досліджується зміст заходів охорони та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування. Автор розглядає систему таких

заходів та аналізує їх. Відповідно до цього, пропонує визначення охорони та відтворення мисливських тварин і середовища їх перебування. Після цього, автор з'ясовує співвідношення відповідних заходів між собою, а також їх місце в «ланцюзі» раціонального використання мисливських тварин і середовища їх перебування.

Ключові слова: мисливські тварини, мисливські угіддя, охорона, відтворення.

Данилюк Л.Р. Охрана и воспроизводство охотничьих животных в среды их обитания.

В этой статье исследуется содержание мер охраны и воспроизводства охотничьих животных и среды их обитания. Автор рассматривает систему таких мер и анализирует их. В соответствии с этим, предлагает определения охраны и воспроизводства охотничьих животных и среды их обитания. После этого, автор выясняет соотношение соответствующих мер между собой, а также их место в «цепи» рационального использования охотничьих животных и среды их обитания.

Ключевые слова: охотничьи животные, охотничьи угодья, охрана, воспроизводство.

Danyliuk L.R. Protection and reproduction of animals for hunting and their habitats.

This article deals with the content of measures protection and reproduction of animals for hunting and their habitats. The author examines the system of such measures and analyzes them.

According to this, provides the definitions of protection and reproduction of animals for hunting and their habitats. Protection of animals for hunting and their habitats – system of legal, economic and organizational measures aimed at the protection, conservation, rational use and reproduction of animals for hunting, their habitats, to ensure the natural balance in the animal world and the environment in general, saving the possibility of further use of them and their beneficial properties. Reproduction of animals for hunting and their habitats – one of the measures of protection, which aims to restore, in particular, increasing the quantity and improving quality characteristics of game animals, their habitats, to ensure the natural balance in the animal world and the environment in general, saving the possibility of further use of them and their beneficial properties.

Then, the author finds the ratio between such measures and their place in the «chain» rational use of animals for hunting and their habitats.

Keywords: animals for hunting, hunting land, protection, reproduction.

ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ТА КРИМІНОЛОГІЧНОЇ (ПРОФІЛАКТИЧНОЇ) ПОЛІТИКИ

Кернякевич-Танасійчук Ю.В.

ЗАВДАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

УДК 343.8

Постановка проблеми. Сучасний тлумачний словник української мови поняття «завдання» визначає як: по-перше, запланований обсяг роботи; розпорядження виконати певну роботу, доручення; настанова; по-друге, те, що хочуть досягти у своїй діяльності, роботі і т. ін.; мета, план тощо [1, с. 310]. При цьому, під метою розуміється те, до чого хтось прагне; ціль [1, с. 472]. Попри доволі синонімічні тлумачення понять завдання і мета, між ними є суттєва відмінність.

Метою політики у сфері боротьби зі злочинністю України, складовою частиною якої є кримінально-виконавча політика, є зниження рівня злочинності в державі [2, с. 25]. А вже за допомогою реалізації системи конкретних завдань, які стоять перед кожним елементом політики у сфері боротьби зі злочинністю, можна досягти згаданої вище мети відповідної політики. Тобто завдання є тими провідниками, які ведуть до досягнення поставленої мети.

Метою статті є визначення системи завдань кримінально-виконавчої політики України.

Виклад основного матеріалу. Питання завдань політики у сфері боротьби зі злочинністю та окремих її компонентів, а саме: кримінально-правової, кримінальної процесуальної, кримінально-виконавчої та кримінологічної політики неодноразово ставало предметом наукового дослідження.

На думку професора П. Л. Фріса, основними завданнями політики у сфері боротьби зі злочинністю є: